

● בחיפה

ביום ב', 29 ביולי, בשעה 8.30 בערב, בקרייתים ב', רחוב שפרינצק 7 (מול קופת-חולים), דירה 26, טלפון 715005, אצל רותי, יתקיים:

חוג בית

חברי התנועה ואוהדים מוזמנים.

הנהלת השבועות
הכנה לסוגים: ג, ד, ה
ההרשמה עד 30.7

קצרות
עברית ו/או אנגלית
ההרשמה עד 30.7

כתיבה במכונה
עברית ו/או אנגלית
ההרשמה עד 30.7

עברית
כתיב ללא שגיאות
ההרשמה עד 30.7

אנגלית
אולפן למתחילים (12 שעות בשבוע)
ההתחלה ב-30.7 קורסים (4 שעות בשבוע)
קורסים מיוחדים
Correspondence Conversation

לתלמידים בחדשי החופש, למיסימי ח' - הכנה לתיכון ש', י, יא' - דקדוק וספרות

קדימה
פרטים: 9-12; 4-7.30
תל-אביב, בן-יהודה 74
טלפון 220314

בעיות ולבטים בחיי המין
מאת הד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשמים, להשיג בחנויות הספרים הגדולות

לטכנאי הרדיו והאלקטרוניקה!
השתלמות בטלביזיה ברמה גבוהה
בשיטה חדשה ובמחיר זול
פרוספקט ושעור לדוגמה חינם.
"המכון לטלביזיה" ת.ד. 2728 רמת-גן

תגעגע פנים! ותראה... אין יותר פגמים וכצעמים

כן! אפשר לגעת סוף סוף ואין בכלל פגמים ופצעמים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה מרפיק את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחיידק, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה.

עדורה קרם אנטי-ספט'י
חודר במהירות אל מתחת לעור וניתן לשמש גם במשך היום, כי הוא אינו משאיר את עורך שומני ונוצץ. 3.65 ל"י

עדורה נוזל אנטי-ספט'י
תמיסת נקוי צלולה, החודרת ומנקה את עורך ביעילות. 3.65 ל"י

עדורה סבון אנטי-ספט'י
סבון עדין ומנקה המכיל את מרכיבי עדורה והממריץ ועוזר לפעולת עדורה קרם ונוזל. 1.70 ל"י

adora
לטפול בגרוני העור

מוצר דיסקו בע"מ.

נותיו המגוננים - לא נמצאה מעולם לירה בכיסו.

"ארם בלי קיבה!" - גם הוא שאדם הזה עודנו חי? טענו הרופאים, אצלם נהג להידבק מדי פעם. ואחד מהם אף הוסיף: "מוזמן נגמר הכבד שלו. וקיבה - נידמה לי שלא היתה לו מעולם."

פיליפ חיך, הבטיח לשלם פעם אחרת לרופא - ויצא לשתות את ליטר הוודקה הקבוע שלו, ולעבוד את 14-16 השעות מדי יום ביומו.

אבל הזמן עושה את שלו. כך אירע ש- בחודשים האחרונים נראה פיליפ פרלה, לי ראשונה, כמצב בו אינו מסוגל לעבוד. יש לי כאבים משונים, אמר. וכשמכאל שחילי הגדול או יצחקי ממטר-גולדוין-מאיר היו מועיקים אותו, משך בכתפיו: "שיקפצו לי על השולחן!"

בתחילת השבוע, לפני שבועיים, חש ברע. הוא טילפן למעבדה-הסרטים סינמטיפ, שם היה עליו לתרגם שני סרטים ביום אחד, דבר שרק הוא היה מסוגל לו. אבל אבוא אם תשלחו מוניטין, הבטיח.

גשלה מונית. הוא בא - ולא יכול היה לעבוד. הוא יצא לבית-הקפה הקטן של אלי הצרפתי, ברחוב דיזנגוף פינת שדרות גורדאו, הזמן כוסית וודקה - לראשונה בחייו לא גמר אותה.

הוא שב, בודד לבית-המלון שלו - כי מעולם לא היה לו בית משלו.

למחרת מצאה אותו המשטרה, שערכה סריקה שידרית - מת על מצעו. ליד המיטה התגלגלו ארבעה בקבוקים של ויסקי מלאים.

כך מת פיליפ פרלה כפי שחי: שתיין או כישרון גאוני. שונא-מלחמות - אך קורבנה האחרון של מלחמת מונטגומרי ברומל, ש- נסתיימה 25 שנה קודם לכן.

דרכי חיים הסנדלר המתנבא

הרב משה רביקוב היה צדיק בדורותיו. הרב והסנדלר נהג להקביל בחפץ-לב פניהם של חכמים אחרים, לשבת איתם שבת אחים גם יחד, להתדיין בענייני-דינא ו גם בסוגיות התלמוד והגמרא.

עד שנפטר, בגיל לא כליכך זקן, לאחר שהירבה לדבר בחודשים שלפני מותו על ביאת-המשיח. מאחוריו השאיר צוואה - אותה פקד לפתוח ביום 28 במאי 1967.

עד כאן העובדות. מכאן מתחילה ריקמה של אגדות ושמועות, המעידה, כיצד נשורת מסורת עלידי עיוות סיפורים מפה לאוזן. **מלחמה וחלום.** מה בדיוק היה כתוב בצוואתו של הרב רביקוב לא ברור. אבל ברור שהעיתונות הדתית - וגם אנשים בעלי-דימוין - נאחזו בה כמי שמוצא שלל רב.

נאמר, למשל, שהרב הסנדלר ניבא ב- צוואתו שתוך שנה מיום פתיחת הצוואה תפרוץ מלחמת-דמים וישראל תהיה המנצחת על ארצות-ערב.

"ועובדה!" אמרו בעלי-הדימוין, "עוד ב-6 ביוני פרצה מלחמת-ששת-הימים!"

אבל לאחר ששמועה זו הפכה לעובדה, בעיני רבים טובים, גברו השמועות. עכשיו נאמר שבצוואה היה כתוב כי המלחמה "תימשך שלושה ימים בלבד", ואילו היומון של המפר"ל, הצופה, ידע לספר ב-28 ביוני 1967, כי הצוואה קבעה גם כי "גיחצונה של ישראל יהיה מדהים כפי שלא היה מעולם וכי העולם כולו יחזה בעזרת ה' אלוהים".

בקיזור - נבואתו של נביא-אמת. **לא נביא, צדיק.** כך גבר כדור-השגל מיום ליום. שבועון אחד ידע לספר שאת הצוואה פתח, אישית, הרב יעקב לנדאו מ בני-ברק. עיתון יהודי-אמריקאי קפץ על המציאה, פירסם מאמר-ענק וכו' - תצלומו של הרב משה רביקוב ליד בנו יעקב. דבר זה הוא ששבר את האגדה. כי ה' בן יעקב רביקוב, החליט לרדת לעומקו של העניין, לברר אחת ולתמיד אם בנו של נביא הוא.

הוא חקר את הפרשה, הגיע עד לרב לנדאו, בבני-ברק. להפתעתו, הכחיש לנדאו את כל העניין: "לא היה לי כל קשר, לא עם הצוואה ולא עם הנבואה", ענה הרב הבני-ברקאי.

יעקב רביקוב היה מאוכזב במקצת - אבל שב לביתו כשהוא מרוצה: ככלות הכול, לא נעים כליכך להיות בנו של נביא מיסחורי. הרבה יותר טוב, פשוט ואנושי - להיות בנו של צדיק, איש עניו וטוב-לב, אשר, נוסף להיותו רב וחכם בישראל, עסק כל חייו במלאכת ה' סנדלרות כאחר מן העם.

מבוקש פחות מכולם. "אז מה אתה מתע" לא?" הגיב על כך קיוסקאי מרחוב הרצל, "אתה חושב שכל הקונים שלי שפנימ?"

דרכי אדם הקורבן האחרון

פיליפ פרלה נהרג לפני 25 שנה. אבל הוא מת רק החדש - חלה לכדור נאצי, שנקב את ריאותיו, חדר ללהביור אשר נשא על-גבו בחזית אל-עלמיין.

קרוב לשנה שכב פיליפ, יליד הונגריה שגיל בצרפת למשפחה יהודית אמידה, בבתי-חולים של הצבא הבריטי בו לחם, כקצין-קישור עם הכוחות הצרפתיים החופ' שיים. כי הלהביור התפוצץ על גבו, גרם לכוויות בכל חלקו האחורי של גופו. קרוב לשנה התפחל בייטורי-תופת -

תורגמן פרדה מוות וארבעה בקבוקי ויסקי

כשרק ססי-המורפיום מקהה במיקצת את כאבו. כשיצא סוף-סוף מבית-החולים, עם עור חדש על גבו, לסת מפלטינה וברך מ' מתכת - היה מכור לסמים.

שתייה במקום סם. אבל פיליפ לא היה גבר רגיל. תורכני כאבים גופניים כבירים, הרגיל עצמו לא להשתמש במו"ר פיום - בעזרת שתייה כימעט בלתי-פוסקת, שמנעה ממנו את התשוקה לסם.

וכך אירע שכאשר השתחרר פרלה מ' תלותו בסם, היה לשיכור מועד.

בינתיים עברו עליו תלאות רבות. עוד קודם לכן התגרש מאשתו הצרפתייה, אותה הכיר לאחר ששב לצרפת מאנגליה, שם למד בבית-ספר פרטי, כשהוא מתגורר על ספינת-שייט העוגנת על הנהר תמוזה.

עם אביו ומשפחתו ניתק עתה כל מגע: הוא לא רצה שידעו כי איש-העסקים הצעיר והמבטיח הפך לשיכור כרוני.

וכך, אם כי לא היתה לו כל נטייה ל- ציונות, הגיע היהודי הצרפתי פיליפ פרלה - לארץ-ישראל, לאחר מלחמת-העולם ה' שנייה.

עמודי-תווך מתהודלל. כאן התעוררו בעיות חדשות. פיליפ, שדיבר שבע שפות בשטף רב, לא רצה ללמוד עברית. "אני לא מדבר כשר", ביטא תמיד את התנגדותו האינסטינקטיבית, בהומור האופייני לו.

למרות זאת הפך פרלה, תוך זמן קצר, לאחד מעמודי-התווך של ענף-הקולנוע ב' ישראל. הוא היה מנסח-המכתבים של רוב סוכני-הסרטים בארץ, חלוץ מתרגמי כות' רות-המישנה המודפסות בגוף הסרט - בשפות הצרפתית והאנגלית, כמוכרן.

פיליפ אף יכול היה להיות לאדם עשיר מאוד, כי הפך, במשך הזמן, ליועצם של גדולי-הענף. אבל הוא המשיך לשתות. ומדי פעם היה עוזב את הכל, מתמסר לשתיה בבארים, לקטטות-רחוב, ולבילוי בחברת יצאניות-רחוב. אותן השקה עד אובדן-חושיתו.

ואם כי השתכר סכומים בלתי-רגילים, הודות לכושר-עבודתו הפאנטאסטי ולכישור-